

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 237**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste.

Jag har suttit och skrivit sju sådanna här sidor till en folkskollärares och så kommer slite bref slungade ned i sletta. Jag hoppas, att det var ett godt omen. Eftersom vi ha tvåhundra års prästblod eller Rauske rättare tretusen i oss, så ska vi nu predika för allt folket? Omen accipiat!

Eller Rauske jag blir stående på bordet och har ingenting att säga, då jag väl nu kommer dit upp.

Det är vist första gången jag förekommer i litteratur, ann jag undantar ett par uppsatser i Ingmar Ingmarsons och typen gör sig all inte illa. Jag är säker ann att jag skulle bli utmärkt på som målning också, men ingen tänker på att porträttera mig. Detta var ett mycket lustigt försök, naturligtvis tycker jag att det är min typ, som är den intressanta, ty jag är ny, du har varit framme förut i pågelungen och amorstädes.

Det är alltså en gudomlig idé och hade du varit därhemma och sett oss, så hade du kunnat göra den riktigt munter. I verkligheten spelade min äldre syster den roll du nu gifvit mig, och jag hade nog mina stäusliga olycksfall med att slita sönder mina kläder öfver fläckar på dees. Och motvillig jag, ofta nog gjäta och fisk finge vi hvarje dag, tills man åt sig led på den ena sorten efter den andra. Men far och mor grälade aldrig på oss barn. Det kan jag aldrig minnas att de gjorde. De sade till, ann det som man ej fick göra, men de voro aldrig andra. Och det var ett riktigt schlappentland hemma, alla voro sysselsatta, men ingen mer än mamma gjorde någon vidare nytta. Det var ann jag så får säga Gösta Berlingsande, som hvilade öfver oss, nu är det Ingenursönernas. Jag någ, efter, att det fanns fotogen och socker, men jag glömde ofta att fylla på och sockerpackningen uppsköt jag till sist stund. Men ingen grälade på mig, ann jag försummat mig. Då gick bara mamma och gjorde det själf.

Jag undrar ann jag var så ful som barn, det tror jag knapp

Det var många gamla minnen som vaknade af ditt akkast fast jag väl förstod att meningerna ej precis var samma utan att göra en stämningbild öfver oss båda. Men jag blir störd, då du säger, att du knappast tror, att du tyckte om mig. Jag har ju nu under åtta år sett dig med människor, men inte har du visat dig mot någon som du genast var mot mig. Ingen har kanske kommit emot dig med en sådane stormande beundran som jag, men allt berode ej därpå. Ingen af oss tillåter någon, som kan ej kunna håla, att komma sig in på lifvet. Kanske det var die innermänniska som rådde igen att han råkat på någon som färr stätte henne nära, som syster kanske.

Det var roligt att du nämner att isen är bruten, ja jag tyckte jag att detta var intressant och skrifvet under inspiration. Nu kommer mer nog allt att gå bra.

Det var fotografierna, som jag glämdes att skriva om. Tacka August, jag kan mycket bra se hur allt är. Det var mycket fint att sända dem. Det är mycket roligt att ha ett bevis att ha en god vän. Fotograferna äro ännu ej riktigt fullt utbildade, men de höra till de uppfinningar jag tror på, de och automobilerna.

Jag har nu skrivit och talat om för skollärarna hur en läsebok bör vara. Jag har en idé i den vägen. Det skall bli bra roligt att se hvad han svarar. Han hade trätt, att jag skulle sitta och helt beklidligt snygga upp gamla stycken tagna från alla värdeleus böcker, som kunde sända till barnamat. Det gör jag inte, jag vill göra en bok efter mitt sinne. Dager har du till något så går han in på mitt förslag. Dager han ej, så kan jag utföra min idé eller få den antagen vid flickskolan eller också fortsätta att skriva romaner.

Du skall ha tack för rystranskapet, vi äro säkert släkt. Och jag hatade orisinnad vers också som mig. Skj jag har förälskat mig mycket. Det var först i Skåne min rätta, 1899, när komman

Det var roligt att du nämner att isen är bruten, ja jag tyckte jag att detta var intressant och skrifvet under inspiration. Nu kommer mer nog allt att gå bra.

Det var fotografierna, som jag glämdes att skriva om. Tacka August, jag kan mycket bra se hur allt är. Det var mycket fint att sända dem. Det är mycket roligt att ha ett bevis att ha en god vän. Fotograferna äro ännu ej riktigt fullt utbildade, men de höra till de uppfinningar jag tror på, de och automobilerna.

Jag har nu skrivit och talat om för skollärarna hur en läsebok bör vara. Jag har en idé i den vägen. Det skall bli bra roligt att se hvad han svarar. Han hade trätt, att jag skulle sitta och helt beklidligt snygga upp gamla stycken tagna från alla värdeleus böcker, som kunde sända till barnamat. Det gör jag inte, jag vill göra en bok efter mitt sinne. Dager har du till något så går han in på mitt förslag. Dager han ej, så kan jag utföra min idé eller få den antagen vid flickskolan eller också fortsätta att skriva romaner.

Du skall ha tack för rystranskapet, vi äro säkert släkt. Och jag hatade orisinnad vers också som mig. Skj jag har förälskat mig mycket. Det var först i Skåne min rätta, 1899, när komman

Du är en intressantare i Fredagens handskrivning, som kallar mig för fallare, men det är väl en fallagare

Det var roligt att du nämner att isen är bruten, ja jag tyckte jag att detta var intressant och skrifvet under inspiration. Nu kommer mer nog allt att gå bra.